

РЕШЕНИЕ

№ 28622

гр. София, 01.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря **БИЛЯНА КИРИЛОВА**, като разгледа дело номер **1483** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 1 – ал. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на К. С. М., гражданин на Ливанска република, [дата на раждане], със статут на продължително пребиваващ в РБългария, депозирана чрез пълномощник - адв. Г. Х., АК – В. срещу Отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза „С“) от 20.01.2025 г., издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Република К., [населено място], по Заявление № NIC 25000001V.
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, както и за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила – липса на мотиви и неизяснени релевантни факти от значение за правилното прилагане на материалния закон. Твърди се и несъответствие с целта на закона. В този аспект се сочи, че жалбоподателят има сключен брак с българска гражданка от 2019 г. и пребивава постоянно на територията на РБългария. Притежава разрешение за пребиваване в РБългария №[ЕИК] със срок на валидност до 21.05.2024 г. Подал е заявление в ОДМВР – П. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и с писмо вх. № 313000 – 4252 от 2024 г. е поканен да се яви лично, за да получи издадения документ. Затова е подал Заявление в Консулската служба на Посолството на Република България в Република К. за издаване на виза. Соочи се, че доколкото оспореният отказ не съдържа фактически и правни основания, включително и относно държавата или държавите – членки на ЕС, които считат жалбоподателя за заплаха за общественения ред и вътрешната сигурност, следва да бъде отменен, на основание чл. 146, т. 2 от АПК, а преписката – върнатата на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания относно

приложението на закона.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Г. Х. поддържа направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Позовава се и на допълнително представеното доказателство – Постановление от 04.10.2024 г. на прокурор от Районна прокуратура – [населено място], с което е прекратено образувано, по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК, досъдебно производство № 165/2022 г. по описа на ГПУ – К., за разследване на извършено престъпление по чл. 281, ал.2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК, по повод на което в землището на [населено място], [община] на 09.07.2022 г. от служители на ГПУ – К. е бил задържан и жалбоподателят К. М..

Процесуалният представител на ответника – завеждащ „Консулската служба“ в Посолството на РБългария в Република К., [населено място] – главен специалист в Дирекция „К. отношения“ при Министерство на външните работи И. А. оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна. Позовава се на информацията, предоставена от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Гранично полицейско управление - К. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ на Министерство на вътрешните работи в проведената задължителна съгласувателна процедура по чл. 30 от НУРИВОВР.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, въз основа на приложените доказателства, като взе предвид релевираните основания в жалбата и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят К. С. М., гражданин на Република Л., [дата на раждане] е депозирал в посолството на Република България в [населено място], Република К. Заявление за издаване на виза тип „С“ за краткосрочно пребиваване в РБългария, заведено с № NIC 25000001V (л. 21 – л. 23). Посочил е, че е член на семейство на български гражданин с адрес на пребиваване – [населено място], [улица], област П.. Като дата на предстоящо пристигане в РБългария в Заявлението е отразена 14.01.2025 г..

Към Заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР), а именно:

копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт) № RL4189272 издаден на 18.11.2022 г. от Република Л. със срок на валидност 29.11.2027 г., съдържащ снимка и лични данни (л. 28),

копие на разрешение за пребиваване в РБългария №[ЕИК], издадено на 02.06.2022 г. в [населено място], с изтекъл на 21.05.2024 г. срок на валидност (л. 11 и л. 24-гръб),

копие на писмо УРИ-313000-19783 от 29.11.2024 г. (л. 10), с което жалбоподателят е уведомен от директора на ОД на МВР – П., че му е разрешено продължително пребиваване на територията на Република България за срок до 20.05.2025 г. по заявление вх. № 313000-4252/2024 г., заведено в група „Миграция“. В писмото е посочено и, че следва да се яви в група „Миграция“ – П., за да подаде документи за издаване на нов български личен документ – разрешение за пребиваване на чужденец

копие на издадено на 23.01.2025 г. от Бюро „Съдимост“ при Районен съд – [населено място], свидетелство за съдимост рег. № 250123172011000023015 с отразен срок на валидност до 23.07.2025 г. (л. 12),

копие на Удостоверение изх. № 142/2025 г. от 23.01.2025 г. издадено от Окръжна прокуратура – П. за липса на неприключени наказателни производства и повдигнати обвинения (л. 13),

копие на Удостоверение № [ЕГН] за сключен граждански брак на 19.09.2019 г. в [населено място],

издадено от длъжностно лице по гражданско състояние в [община] (л. 29),
копие на стр. 2 на издаден на 27.09.2021 г. паспорт №[ЕИК] на името на Р. Г. П. – съпруга на
жалбоподателя (л. 29-гръб),
копие на самолетен билет (л. 30 – л. 32).

Въз основа на тези документи, на 20.01.2025 г. завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Република К., е издал оспорения Отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване – виза тип „С“. В стандартния формуляр за уведомление за основанията за отказа за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание, че „една или повече държави членки Ви считат за заплаха за обществения ред или вътрешна сигурност“.

По делото са приети като писмени доказателства становища и документи представени от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) по повод проведената съгласувателна процедура по заявлението на К. М. за издаване на виза „С“. Защитената с гриф за сигурност информация от ДАНС рег. № RB202001-001-03-М-6-842/07.03.2025 г. е съхранявана и предоставена за запознаване като обособен отделен том, съгласно изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и Правилника за приложението му. Изразено е отрицателно становище. В допълнително изисканата е посочено, че ливанският гражданин е задържан със Заповед рег. № 43793з-1167 от 09.07.2022 г. в ГПУ – К. (л. 61).

Като писмени доказателства по делото са приети представените документи с писмо рег. № 437900-903 от 04.06.2025 г. на за началник на ГПУ – К. (л. 67 – л. 73), оформени по повод задържането на жалбоподателя К. С. М. на 09.07.2022 г. Посочено е, че спрямо чуждият гражданин не са наложени принудителни административни мерки по Закона за чужденците в Република България по повод на задържането му. Отразено е, че притежава валидно разрешително за пребиваване на територията на Република България. В Докладна записка рег. № 4379р-17206 от 09.07.2022 г. е посочено, че на 09.07.2022 г. около 20,20 ч., движейки се в посока [населено място], в [населено място], на разклонението за [населено място], служител на ГПУ – К. е забелязал движение на 5 автомобиля първият, от които таксиметров, видимо пълен с пътници. След като отбил автомобиля си и слязъл в близост до платното за движение, останалите движещи се превозни средства също спрели, а от автомобилите зад таксито започнали да излизат хора и да бягат. С помощта на други свои колеги, които също се прибирали от работа по този маршрут лицата били задържани и отведени в ГПУ – К. за изясняване на случая. Сред управляващите превозните средства бил и жалбоподателят К. М., който карал автомобил, регистриран на името на съпругата си Р. П. – М.. При извършената проверка жалбоподателят се легитимирал с издаденото му разрешение за пребиваване със срок на валидност 03.06.2022 г. Задържан е за срок от 24 часа. Приложени са заверени копия на Протокол за обиск, Протокол за проверка на лични вещи.

По повод на така предоставената информация, пълномощникът на жалбоподателя представи заверено копие на Постановление от 04.10.2024 г. на наблюдаващия образуваното, по реда на чл. 212, ал. 1 от ЗДДС, досъдебно производство № 165/2022 г. прокурор от Районна прокуратура – К., с което е прекратено разследването на престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК.

Така установените релевантни факти позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България

е регламентиран в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС е да притежава валидно издадена виза. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в Република К., [населено място]. Със Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34 и чл. 29а, ал. 2 от НУРИВОВР, на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да вземат решение за отказ за издаване на визи, на основанията посочени в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 32, т. 1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността. Със Заповед № 3 от 02.02.2025 г. на посланика на Република България в Посолството в Република К., [населено място], завеждащият Консулската служба е определен за консулско длъжностно лице, на което са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза „С“ е обективизиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържа всички реквизити, въпреки липсата на фактически основания, въз основа на които е прието, че жалбоподателят представлява заплаха за обществения ред и сигурност в една или повече държави – основание по т. 7 на Приложение VI от Визовия кодекс – Стандартен формуляр за уведомление на основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. В обхвата на тази разпоредба се включва и хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно който издаването на виза се отказва на чужденец когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава, или за когото има данни, че действа против националната сигурност. В чл. 10а, ал. 3 от ЗЧРБ е предвидена възможност мотивите за отказ да бъдат издадени визи на някое от основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 3 т ЗЧРБ, и в случаи при които разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се отразяват в отделен документ от компетентните органи. Доколкото основаниято, на което е отказано издаването на виза на жалбоподателя е именно по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ законосъобразно мотивите, с които е обосновано са намерили отражение в отделен документ, със съответната защита на информацията, съгласно ЗЗКИ, изготвен от компетентните органи, които боравят с нея – Държавна агенция „Национална сигурност“.

Тази възможност е предвидена и в чл. 32, § 2 от Визовия кодекс, според който държавите членки могат да добавят допълнителни документи в подкрепа на решението за отказ за издаване на виза, предоставено чрез стандартния формуляр, посочен в приложение VI, на официалния език на

държавата членка, която е взела окончателното решение по заявлението, и на друг официален език на Съюза в случаите, когато заявлението не е подадено чрез ПКВ на ЕС.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията, при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус Отказът за издаване на виза е мотивиран с основанията по т. 1.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизирани национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай, че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс.

Категорично установено от представената информация от ДАНС, а и от ГПУ – К., че през 2022 г. т. е. почти 3 години преди подаване на заявлението за издаване на виза жалбоподателят е бил задържан по повод разследване на тежко умишлено престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК. Представеното Постановление за прекратяване на воденото разследване от наблюдаващия прокурор не е съдебен акт ползващ се със силата на пресъдено нещо, включително и досежно възможностите за продължаване на разследването, доколкото подлежи на както на съдебен, така и на инстанционен контрол, по предвидения в НПК ред. Представеното копие не съдържа данни упражнено ли е правото на жалба.

От съществено значение в конкретния казус е обвързващото значение на изразеното отрицателно становище от ДАНС в съгласувателната процедура по чл. 30 от НУРИВОВР. Константна е съдебната практика, че това становище не подлежи отделно на контрол за законосъобразност, а се преценява при проверката на крайни акт, доколкото засяга правната сфера на лицето (Р. № 8151/13.06.2014 г. по адм. д. 4656/14 г., VII отд. ВАС, Р. № 13436 от 29.10.2020 г. по адм. д. 3673/2020, IV отд. ВАС).

В този аспект, дължимата проверка от съда е доколкото мотивирано е изразеното отрицателно становище. Според настоящия съдебен състав това е така въпреки представеното Постановление за прекратяване на наказателното производство с оглед и на основанията, на което е отказано издаването на виза – заплахата за обществения ред и сигурност на личността на жалбоподателя в една или повече държави членки. Предоставената информация, включително и тази от ГПУ – К. дават основание на съда, с оглед данните за причастност на жалбоподателя, която не е задължително да бъде свързана с ангажиране на наказателната му отговорност, но е достатъчна, за да се презюмира участие в нелегален трафик на мигранти, отрицателното становище на ДАНС отговаря на изискванията за мотивираност. Несъмнено неиздаването на виза ще засегне личния семеен живот на жалбоподателя, но защитата на обществения и националния интерес са с приоритет в конкретната хипотеза.

В този аспект, съдът счита, че оспорения административен акт е съобразен и с целта на закона и принципите за съразмерност по чл. 6, ал. 2 и чл. 5 от АПК. Преценка за наличие на заплахата за сигурността и интересите на държавата, а и на други държави членки е именно на компетентния орган и се основава на личното поведение на чужденеца. Поведението му, макар и няколко години по-рано е дало основание в съгласувателната процедура по НУРИВОВР, ДАНС да изрази отрицателно становище, в изпълнение на основната си дейност, по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Закона за ДАНС по защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната

цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваният отказ е постановен от компетентен орган, при спазване на административно производствените правила, в съответствие с материално правните разпоредби и с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. М., гражданин на Ливанска република, [дата на раждане] , депозирана чрез пълномощник - адв. Г. Х., АК – В. срещу Отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза „С“), издаден на 20.01.2025 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Република К., [населено място], по Заявление № NIC 25000001V.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: